श्वेतारण्येयथांधकः अंधकासुरः श्वेतारण्ये रुद्रेण हतइति पुराणप्रसिद्धं रुद्रेणेवेति इवशब्दोवाक्यालंकारे ॥ श्वेतारण्येयथांतकइति प्रचुरः पाठः ॥ तत्र कावेरीतीरवर्तिनि श्वेतारण्ये मार्कंडेयचिरजीवित्वायांतकसंहारोरुद्रेणकृतइति तन्माहात्म्ये प्रसिद्धिः कौर्मेतूत्तरखंडे श्वेतस्य राजर्षेः परमशैवस्य कालंजरे पर्वते तपस्यभिरतस्य मारणा यागतस्यांतकस्य शिवेन वामपादप्रहारेण संहारः कृतइति षट्त्रिंशेऽध्याये उक्तं॥२७॥ वज्रेण वृत्रइव फेनेन तदाच्छादितवज्रेण नमुचिरिव नशुष्केण नार्द्रेणेति ब्रह्मणा तस्मै वरदानादशनिहतोबलोवा ॥ वाशब्दइवार्थे ॥ बलइव ॥ एवंच अंतकादिवधस्य रुद्रेंद्रातिरिक्तासाध्यत्ववत् खरवधस्य रामातिरिक्तासाध्यत्वं प्रकाशितं कविना ॥

सपपातखरोभूमौदह्यमानःशराग्निना॥ रुद्रेणेवविनिर्दग्धःश्वेतारण्येयथांतकः॥२७॥सवृत्रइववज्रेणफेनेननमुचिर्यथा॥ बलोवेंद्राशनिहतोनिपपातहतःखरः ॥ २८ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवाश्चारणैःसहसंगताः॥ दुंदुभींश्चाभिनिघ्नंतःपुष्पवर्षसमंततः ॥ २९॥ रामस्योपरिसंहृष्टाववर्षुर्विस्मितास्तदा॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनरामेणनिशितैःशरैः॥ ३० ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसांकामरूपिणां॥ खरदूषणमुख्यानांनिहतानिमहामृधे॥ ३१ ॥ अहोबतमहत्कर्मरामस्यविदितात्मनः॥ अहोवीर्यमहोदार्ढ्यंविष्णोरिवहिदृश्यते॥ ३२॥ इत्येवमुक्तातेसर्वेययुर्देवायथागतं॥ ततोराजर्षयःसर्वेसंगताःपरमर्षयः॥ ३३ ॥ सभाज्यमुदितारामंसागस्त्याइदमब्रुवन्॥ एतदर्थंमहातेजामहेंद्रःपाकशासनः॥ ३४॥ शरभंगाश्रमंपुण्यमाजगामपुरंदरः॥ आनीतस्त्वमिमंदेशमुपायेनमहर्षिभिः॥ ३५॥ एषांवधार्थंशत्रूणांरक्षसांपापकर्मणां॥ तदिदंनःकृतंकार्यंत्वयादशरथात्मज॥ ३६॥

॥ २८॥२९॥ अर्धाधिकमुहूर्तेन किंचिदूनघटिकात्रयेण ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ राजर्षयोनहुषाद्याः ॥ परमर्षयोभृग्वाद्याः ॥ ३३ ॥ सभाज्य पूजयित्वा एतदर्थे रक्षसां वधायैतद्देशवासनियोजनार्थं क्षणं स्थित्वा रामं प्रस्थाप्य भवद्भिर्ब्रह्मलोकाय प्रस्थातव्यमित्युक्त्वा शरभंगंप्रति इंद्रोगतइत्याशयः॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥